

Kurken

Februari 2023

Tijdens het verbouwen en opknappen van ons vakantiehuis, hadden we het idee opgepakt om achter in onze schuur een wijnkelder of wel voorraadkamer te maken. Dit was een goede plek, want de achterwand en de zijwanden bestonden al uit dikke natuurstenen muren waardoor in deze ruimte de temperatuur constant en koel zou zijn. Meteen toen in de planning het idee opgenomen om de te bouwen afscheidingswand en ook de deur hiervoor te gaan isoleren. Destijds kon ik bij een horecagroothandel in Nederland een aantal tweedehands houten wijnrekken overnemen, toevallig genoeg voor een hele wand van onze wijn- en voorraadkamer. Deze op een aanhanger, samen met nog andere spullen, meegenomen naar Frankrijk. De wijnrekken konden we, in onze nieuwe te creëren ruimte, zo opstapelen dat ze een afscheidingswand vormden en toen deze wand afgemaakt door er houten planken en isolatieplaten tegenaan te plaatsen. Voor de isolatie van de oude deur, die we wilden hergebruiken, had ik het idee opgevat om die met opgespaarde kurken van wijnflessen te beplakken. Dat kostte wel wat tijd, want het verzamelen van al die kurken duurde wel even, maar het ontkurken en leegmaken van al die flessen was een aangename taak. Gelukkig waren ook enkele vrienden van ons wel bereid om te helpen bij het verzamelen van dit 'isolatiemateriaal'. Uiteindelijk hadden we genoeg kurken en konden we ze, stuk voor stuk, op de deur gaan plakken. Om het helemaal in stijl te houden hebben we, op de deur in het kurkenmotief, de tekst: *In vino veritas* opgenomen en ook nog een afbeelding van een Franse lelie en zo werd de deur op een creatieve manier geïsoleerd.

Les Cornuelles

Maart 2023

De Fransen zijn chauvinistisch, ze zijn trots op hun geboorteplaats en de streek waar ze vandaan komen. Dat merk je ook aan al de producten en specialiteiten uit de diverse plaatsen en streken, die door plaatselijke bewoners zo zijn geprezen dat ze grote bekendheid verkregen hebben. Voorbeelden daarvan zijn de zeep uit Marseille, mosterd uit Dion, cognac uit Cognac, roquefort kaas uit Roquefort-sur-Soulzon, porselein uit Limoges, crêpes uit Bretagne, Provençaalse kruiden uit de Provence, flammkuchen uit de Elzas, boeuf bourgignon uit Bourgondië enz. Zo zijn er heel veel plaatselijke Franse producten waar de lokale bewoners ontzettend trots op zijn.

Wij wonen op zeven kilometer afstand van het dorpje Villebois-Lavalette, dat in het Franse departement de Charente ligt, net tegen de grens van de Dorgogne. Het plaatsje heeft bijna achthonderd inwoners en er is een middelgrote supermarkt, waar veel van de bewoners werken. Op het hoogste punt van het dorp staat een kasteel, dat men al jarenlang aan het restaureren is. Het heeft een oud gezellig centrum, waar zelfs een keer filmopnames zijn gemaakt voor een historische film. Er is een bakker, een slager, een restaurant, een cafeetje, een cadeau-souvenirwinkeltje en een klein *office de Tourisme*. Op zaterdagochtend is er op het dorpsplein, onder de zeventiende-eeuwse markt overkapping, een mini-markt met kraampjes van ondernemers uit de streek. Villebois-Lavalette is dus een klein rustig Frans dorpje op het platteland van de Charente waar zelden iets gebeurt. Het bijzondere is nu, dat ze

De onzichtbare hond

Het lijkt te gek om waar te zijn, maar wij hadden in Jaufrenie een heel bijzonder huisdier. Een hond en niet zomaar een hond, je kunt het geloven of niet, het was een onzichtbare hond! Deze hond is zo'n twintig jaar geleden, bij toeval, in ons leven gekomen. Dit bijzondere beestje is daarna heel wat jaren bij ons gebleven en we zijn erg aan het dier gehecht geraakt. Het begon allemaal toen we in onze schuur oude voorwerpen, kapotte spullen en rommel aan het opruimen waren. Er waren al heel wat vuilniszakken in de container (*poubelle*) beland en er was ook al heel wat weggebrand, want destijds was het geen probleem om afval in de tuin te verbranden. Tussen al die oude spullen vonden we regelmatig bijzondere voorwerpen, maar een ding was wel heel apart en daarmee kwam ook de onzichtbare hond tevoorschijn. We vonden namelijk, tussen alle oude spullen, een hondenhalsband met een riem eraan vast, maar het bijzondere was dat er ijzerdraad in de riem zat zodat die niet doorboog. Hield je de riem recht voor je dan zweefde, als het ware, de halsband aan het andere eind van de riem, een stuk boven de grond. Als je dan een paar passen liep, met de riem voor je uit, leek het net of je met een 'een onzichtbare hond' aan het wandelen was. Dit was best wel hilarisch en we besloten om de riem met halsband, niet met alle andere oude spullen weg te gooien, maar te bewaren en we hingen hem zo lang in de werkschuur.

Toen mijn zwager, met zijn vrouw en hun twee dochtertjes eens bij ons in Frankrijk waren, kwam de riem per toeval weer tevoorschijn. We hebben onze fantasie toen aan het werk gezet en